

Kitab Daniel - Nomer Dalapan Puluh Dua

Ngabuka Tatarucingan Nubuat: Ngarti kana Sajarah Daniel 11 jeung Harti “Daily” dina Adventisme

Jeff Pippenger

2024-02-15

Sanggeus urang marios sajarah ti taun 1863 nepi ka waktos ahir dina 1989, dina kontéks opat kajahatan anu matak pikasieuneun dina Yehezkiel pasal dalapan, anu ngawakilan opat generasi Adventisme, urang bakal ngalihkeun perhatian urang ka paningkatan pangaweruh anu dibuka segelna dina 1989. Paningkatan pangaweruh éta patali jeung genep ayat panungtung tina Daniel pasalabelas. Dina 1989, kelompok leutik studi Sabat kami manggihan garis-garis reformasi tina nubuat Alkitab, anu mindeng dirujuk ku Future for America, sarta anu netepkeun runtuyan kajadian dina unggal garis reformasi, anu satuluyna ngamungkinkeun saurang nu diajar nubuat pikeun ngalaksanakeun panerapan métodologi hujan ahir ngeunaan “garis kana garis.”

Dina sababaraha taun ka hareup (1992), kuring geus nulis hiji makalah anu ngawengku genep ayat panungtungan tina Daniel pasalabelas. Makalah éta ditulis pikeun kapuasan kuring sorangan, sabab kuring teu boga kamampuh atawa niat pikeun medar éta ulikan ka umum. Nepi ka taun 1994, makalah éta geus nepi ka hiji palayanan Advent anu mandiri ngabiayaan dirina sorangan, sarta ku taun 1995, hiji runtuyan anu diwangun ku pasalabelas artikel anu ngabahas genep ayat panungtungan tina Daniel pasalabelas geus diterbitkeun dina hiji majalah bulanan anu diproduksi ku palayanan éta. Ngan aya sababaraha rujukan anu husus ka Daniel pasalabelas dina tulisan-tulisan Roh Nubuat, sarta anu pangpentingna di antarana jadi hiji argumen puseur pikeun ngabuktikeun validitas panerapan anu ku kuring ditepikeun ngeunaan éta ayat-ayat.

“Urang teu boga waktu pikeun dipiceun. Mangsa-mangsa kasusah aya di hareupeun urang. Dunya keur kagugah ku sumanget perang. Moal lila deui adegan-adegan kasusah anu geus disebatkeun dina nubuat-nubuat bakal kajadian. Nubuat dina Daniel pasal ka-sabelas geus méh ngahontal kacumponan anu lengkep. Loba tina sajarah anu geus lumangsung dina kacumponan nubuat ieu bakal diulang deui. Dina ayat ka-tilu puluh disebatkeun hiji kakawasaan anu ‘bakal kasedih, [Daniel 11:30–36 dicutat.]’

“Adegan-adegan nu sarupa jeung nu dijelaskeun dina kecap-kecap ieu baris kajadian.”
Manuscript Releases, nomer 13, 394.

Nyi White ngajelaskeun kalayan écés yén taun 1798 téh nyaéta “waktu ahir.”

“Tapi dina waktu ahir, saur nabi, ‘Loba anu baris bulak-balik, sarta pangaweruh bakal ditambahan.’ Daniel 12:4.... Ti saprak taun 1798 kitab Daniel geus dibuka segelna, pangaweruh ngeunaan nubuatan-nubuatan geus nambahan, sarta loba anu geus ngumumkeun pesen anu khidmat ngeunaan pangadilan anu geus deukeut.” The Great Controversy, 356.

Ayat opat puluh tina Daniel pasalabelas dimimitian ku, “Jeung dina waktu ahir.”

Sarta dina waktu ahir raja kidul bakal ngadorong anjeunna; sarta raja kalér bakal narajang anjeunna kawas angin puyuh, kalayan karéta perang, jeung para pasukan kuda, sarta jeung loba kapal; sarta anjeunna bakal asup ka nagara-nagara, sarta bakal ngabanjiran jeung ngaliwatan. Daniel 11:40.

Jelas, sanajan tanpa pangrojong langsung ti Roh nubuat, yén ayat ka opat puluh nandaan mimiti runtuyan kajadian anu dimimitian dina taun 1798. Kajadian-kajadian éta nungtun kana panutupan mangsa pangadilan pikeun umat manusa, sabab ayat kahiji dina pasal dua belas tina Daniel nyebut, “And at that time shall Michael stand up,” sarta Sister White netelakeun yén nalika Michael nangtung, mangsa pangadilan pikeun umat manusa ditutup.

“Dina eta Mikail bakal nangtung, Pangéran anu agung, anu nangtung ngabélaan urang-urang bangsamu; sarta bakal aya mangsa kasusah, nu can kungsi aya ti saprak aya bangsa nepi ka waktu éta kénéh; sarta dina eta waktu bangsamu bakal disalametkeun, nyaéta sakur anu kapanggih kaserat dina kitab.’ Daniel 12:1.

“Nalika pekabaran malaikat nu katilu geus ditutup, rahmat henteu deui nyuhunkeun pikeun pangeusi bumi anu salah. Umat Allah geus ngaréngsékeun pagawéan maranéhna. Maranéhna geus narima ‘hujan panungtungan,’ ‘kaségaran ti payuneun Gusti,’ sarta maranéhna geus disiapkeun pikeun jam panyobaan anu aya di hareupeun maranéhna. Malaikat-malaikat buru-buru ka ditu ka dieu di sawarga. Hiji malaikat anu mulang ti bumi ngawartakeun yén pagawéanana geus réngsé; ujian pamungkas geus ditimpakeun ka dunya, sarta sakumna anu geus ngabuktikeun dirina satia kana parentah-parentah ilahi geus narima ‘meterai Allah anu hirup.’ Tuluy Yesus ngeureunkeun pangantaraan-Na di tempat suci nu di luhur. Anjeunna ngangkat panangan-Na sarta ku sora anu tarik ngadawuh, ‘Geus réngsé,’ sarta sakabéh pasukan malaikat nunda makuta maranéhna nalika Anjeunna ngedalkeun ieu pangumuman anu khidmat: ‘Saha anu teu adil, antepkeun manéhna tetep teu adil kénéh: jeung saha anu jorok, antepkeun manéhna tetep jorok kénéh: jeung saha anu bener, antepkeun manéhna tetep bener kénéh: jeung saha anu suci, antepkeun manéhna tetep suci kénéh.’ Wahyu 22:11. Unggal perkara geus diputuskeun pikeun hirup atawa maot.” The Great Controversy, 613.

Ayat opat puluh tina Daniel sabelas dimimitian dina taun 1798, sarta dina ayat opat puluh lima, nalika raja ti kalér (kapapaan) nepi ka ahirna kalayan taya saurang ogé nu nulungan, mangsa pangudagan manusa ditutup, sabab ayat salajengna nyebut, “Jeung dina mangsa éta,” ku kituna nandakeun “mangsa” anu digambarkeun dina ayat saméméhna, nya éta ayat opat puluh lima tina Daniel sabelas. Raja ti kalér (kapapaan) nepi ka ahirna dina panutupan mangsa pangudagan manusa.

Ku kituna, sajarah genep ayat panungtung dina Daniel sabelas ngécéskeun runtuyan kajadian anu dimimitian dina taun 1798 sarta réngsé dina panutupan mangsa kasempetan manusa. Nalika Sister White masih hirup, taun 1798 écés geus kaasup kana sajarah anu geus kaliwat pikeun dirina. Nalika anjeunna nyatakeun yén “nubuat dina pasal ka-sabelas kitab Daniel geus méh ngahontal panggenapan anu sampurna,” anjeunna ngan bisa ngarujuk kana sajarah anu lumangsung sanggeus 1798, sarta saméméh Mikhaél nangtung. Tuluy anjeunna sacara husus nyatakeun yén “lobana sajarah anu geus lumangsung dina panggenapan ieu nubuat bakal diulang deui,” ku kituna méré

pituduh ka nu nalungtik nubuat yén sajarah panungtung DanielABELAS, anu “geus méh ngahontal panggenepan anu sampurna,” geus ditipikeun dina bagian-bagian séjén tina sajarah-sajarah anu dipidangkeun dina pasal ka-sabelas kitab Daniel.

Sanggeus anjeunna netelakeun konci nubuat anu pangpentingna éta, anjeunna tuluy ngutip ayat tilu puluh nepi ka tilu puluh genep, sarta nyatakeun, “Kajadian-kajadian anu sarupa jeung anu dipedar dina ieu kecap-kecap bakal lumangsung.” Ilham masihan hiji konci ka para murid nubuat anu miharep ngartos kana pangujungan ahir DanielABELAS. Koncina nyaéta yén sajarah genep ayat panungtungan tina DanielABELAS téh sajajar jeung sajarah anu digambarkeun dina ayat tilu puluh nepi ka tilu puluh genep. Aya kacida lobana cahaya anu dicandak tina ieu panyingkepan, tapi anu perlu diperhatikeun di dieu nyaéta yén dina DanielABELAS ayat tilu puluh hiji, “anu sapopoe,” dicabut.

Pikeun ngartos sajarah anu ngagambarkeun runtuyan kajadian anu ngantunkeun kana panutupan panto kasempetan manusa kalayan leres, saurang murid nubuat kudu miboga pamahaman anu leres ngeunaan “anu sapopoé.” Lamun ayat tilu puluh hiji nujul kana pelayanan Kristus di Bait Suci-Na anu dicabut, atawa lamun éta nujul kana dicabutna paganisme, mangka kacida pentingna pikeun ngartos hal éta, lamun anjeun hayang ngartos kalayan leres sajarah paralel anu ku Sister White disebatkeun nalika anjeunna nyerat, “Pamandangan-pandangan anu sarupa jeung anu dijelaskeun dina kecap-kecap ieu bakal kajadian.”

Tangtosna, Adventisme Laodikea henteu ngakuan minuhan ayat ka opat puluh tina DanielABELAS minangka nu nandakeun runtuhna Uni Soviét dina taun 1989, tapi éta ayat mémang nandakeun kajadian-kajadian éta pisan. Pikeun maranéh nu hayang ngartos kalayan leres kana nambahan pangaweruh nubuat anu sumping bareng jeung minuhan ayat ka opat puluh dina taun 1989, pangarti anu leres ngeunaan “the daily” tuluy jadi bebeneran kiwari. Dina bagian awal abad ka dua puluh, pangarti anu leres éta penting, sabab éta mangrupa bagian anu ésénsial tina bebeneran-bebeneran dasar anu ku Gusti dipaké pikeun ngadegkeun ku William Miller.

Nanging salila dasawarsa satengah kahiji abad ka-dua puluh, pamadegan Protestan anu satanis, nu ngaku yén “the daily” ngagambarkeun pagawean Kristus di Bait Suci-Na, mangrupa pamadegan minoritas, sarta henteu pantes nepi ka ngantep pasulayan ngeunaan bebeneran yén “the daily” téh lambang paganisme pikeun mimiti timbul. Ieu sababna anjeun bakal ngadéngé ti para révisionis sajarah Laodikia, yén perkara “the daily” téh “not to be made into a test question,” atawa “that the subject of ‘the daily’ is not to be agitated.” Nu salawasna dipiceun ku para révisionis waktu maranéhna nungtun jalma-jalma anu teu boga pangaweruh dina sawala husus ieu, nyaéta kualifikasi anu ku ilham salawasna ditempatkeun kana perkara éta. Petikan di handap ieu ditujukeun ka Seseupuh Haskell.

Sepuh Haskell mingpin ngabela pamahaman nu bener ngeunaan “nu sapopoé,” ngalawan serangan Prescott jeung Daniells dina dasawarsa kahiji jeung kadua abad ka-dua puluh. Perhatikeun kalawan temen, sabab Sister White henteu kungsi netelakeun yén pamahaman Haskell ngeunaan “nu sapopoé” téh salah; manéhna ngan saukur maréntahkeun ka anjeunna supaya ulah ngantepkeun kaributan éta terus lumangsung, margi Gusti henteu miharep nyadiakeun hiji panggung anu

lumangsung terus keur musuh-musuh bebeneran (Prescott jeung Daniells), supaya maranéhna terus ngadorong pangajaran palsuna. Dina petikan éta Haskell ditegor ku lantaran “bagan”, sarta bagan nu dimaksud téh nya éta bagan taun 1843. Haskell geus nyitak deui bagan 1843 pikeun jadi hiji kasaksian dina pasualan éta. Tapi anjeunna henteu ngan saukur nyitak deui éta bagan; anjeunna nambahan dina bagian handap bagan éta petikan ti Sister White, di mana manéhna nyebutkeun, “bagan 1843 dipingpin ku panangan Gusti sarta teu meunang dirobah.” Nalika anjeun maca petikan éta, itung sabaraha kalina manéhna nyebutkeun, “dina waktos ieu.”

“Abdi dipiwarang pikeun nyarios ka maranéh, Ulah aya patalékan-patalékan anu diperdebatkeun dina mangsa ieu di Review anu bakal condong ngaguncang pikiran.... Urang teu boga waktu ayeuna pikeun asup kana paséa anu teu perlu, tapi urang kudu kalayan sungguh-sungguh mertimbangkeun kabutuhan pikeun neangan Gusti demi pertobatan anu sajati dina hate jeung kahirupan. Kudu aya usaha-usaha anu tékad pisan pikeun ngahontal panyucian jiwa jeung pikiran.”

“Abdi parantos dipaparin panggeuing ngeunaan kabutuhan sangkan urang ngajaga kasatunggalan dina nyanghareupan kaayaan. Ieu téh perkara anu penting pikeun urang dina waktos ieu. Salaku jalma-jalma masing-masing urang kudu meta kalayan pangati-ati anu panggedéna.

Abdi nyerat ka Sesepuh Prescott, ngawartoskeun ka anjeunna yén anjeunna kudu taliti pisan sangkan ulah ngasupkeun jejer-jejer kana Review anu bakal katingalina nunjukkeun kakurangan dina pangalaman urang baheula. Kuring nyarios ka anjeunna yén perkara ieu, anu ku anjeunna diyakini geus kajadian hiji kasalahan, lain patalékan anu hakiki, sarta yén lamun ayeuna dipasih kaunggulan anu kacida, musuh-musuh urang bakal ngamangpaatkeun éta, sarta ngajadikeun gunung tina pasir.

“Ka anjeun ogé kuring nyebutkeun yén ieu jejer [JATI DIRI “DAILY” DINA DANIEL 8.] henteu kudu dipapagarkeun dina waktu ayeuna. Henteu, dulur abdi, kuring ngarasa yén dina mangsa krisis dina pangalaman urang ieu bagan anu geus anjeun terbitkeun deui teh henteu pantes disebarkeun. Anjeun geus ngalakukeun kasalahan dina perkara ieu. Sétan keur digawé kalayan tekad pikeun nimbulkeun perkara-perkara anu bakal nyiptakeun kabingungan. Aya anu bakal bungah pisan ningali para palayan urang jadi pasualan dina soal ieu, sarta maranéhna bakal ngagedékeunana.”

“Kuring geus dipaparin pituduh yén ngeunaan naon waé anu bisa diucapkeun ti dua pihak dina ieu pasualan, cicingeun dina waktos ieu téh mangrupikeun kawijaksanaan anu pangmujaab. Sétan keur ngawas-ngawas kasempetan pikeun nyiptakeun pamisahan di antara para palayan urang anu mingpin. Éta hiji kalepatan pikeun medalkeun bagan éta saméméh aranjeun sadayana bisa ngumpul sarta ngahontal kasapukan ngeunaan ieu perkara. Aranjeun tacan meta kalayan wijaksana ku mawa ka hareup hiji jejer anu pasti bakal nimbulkeun pasawaléan jeung ngaluarkeun rupa-rupa pamadegan, sabab unggal butir bakal dipulas sarta dipaksa supaya ngandung harti anu tungtungna ngan bakal mawa cilaka ka padamelan ieu. Urang sadayana geus kacida lobana padamelan pikeun nyanghareupan pernyataan-pernyataan palsu ti jalma-jalma anu geus mintonkeun bukti kahayang maranéhna pikeun méré kasaksian palsu.” Manuscript Releases, jilid 9, 106, 107.

Dina artikel saméméhna urang geus ngidentifikasi yén Ellen White nyarios yén jalma-jalma anu masihan seruan jam pangadilan miboga pamadegan anu leres ngeunaan “the daily,” sarta yén pamadegan Prescott jeung Daniells yén “the daily,” ngawakilan palayanan Kristus di tempat suci asalna ti Iblis. Anjeunna ngécé Haskell lantaran ngantep pasalia paham éta terus lumangsung, tapi lain lantaran pendirianna ngeunaan bebeneran naon anu diwakilan ku “the daily,”. Dina mangsa éta kalolobaanana masih kénéh percaya kana pamahaman para panaratas ngeunaan “the daily,”, sarta anu leuwih penting deui, ayat dina Daniel sabelas, anu kudu dibuka segélna dina “waktu ahir” taun 1989, masih kénéh mangpuluh-puluh taun ka hareup. Dina mangsa éta (1989), pentingna pamadegan anu leres ngeunaan “the daily,” bakal diperlukeun. Para révisionis salawasna ninggalkeun kualifikasi-kualifikasi ti Ellen White anu diwatesanan pikeun mangsa husus éta tina olahan dongéng maranéhna. Itung kualifikasi waktu dina petikan di handap ieu.

“Abdi gaduh kecap-kecap anu kedah diucapkeun ka Dulur Butler, Loughborough, Haskell, Smith, Gilbert, Daniells, Prescott, sareng ka sadaya anu geus aktip ngadorong pamadegan maranéhna ngeunaan harti ‘the daily’ dina Daniel 8. Ieu teu pantes dijadikeun perkara ujian, sarta kaributan anu timbul ku sabab ieu diperlakukeun saperti kitu kacida matak hanjakalna. Kabingungan geus timbul, sarta pikiran sawatara dulur urang geus dipalingkeun tina panimbang anu jero anu sakuduna dipasihkeun ka pagawean anu ku Gusti parantos diparéntahkeun supaya dilaksanakeun dina waktos ieu di kota-kota urang. Ieu geus matak pikaresepeun ka musuh agung tina pagawean urang.”

“Cahaya anu dipaparinkeun ka abdi nyaéta yén ulah aya naon-naon anu dipigawé pikeun nambahan gejala dina perkara ieu. Ulah ieu dibawa kana khotbah-khotbah urang sarta dipaparinan tempat ku dipuseurkeun minangka perkara anu kacida pentingna. Di payuneun urang aya pagawean anu agung, sarta urang teu boga sajam ogé pikeun dipiceun tina pagawean anu hakiki anu kudu dipigawé. Hayu urang ngawatesan sagala usaha umum urang kana nampilkeun garis-garis bebeneran anu penting, anu ngeunaan éta urang boga cahaya anu écés.

“Abdi bade narik perhatian aranjeun kana doa panungtungan Kristus, saperti kacatet dina Yohanes 17. Aya loba perkara anu tiasa urang carioskeun,—bebeneran anu suci, anu nguji, endah dina kasaderhanaanana. Dina ieu perkara aranjeun tiasa ngalenyepan kalayan kasungguhan anu jero. Tapi ulah nepikeun ‘anu sapopoé,’ atawa poko naon baé séjén anu bakal nimbulkeun pasalia pamadegan di antara dulur-dulur saiman, dina mangsa ieu; sabab ieu bakal ngalambatkeun jeung ngahalangan pagawean anu ku Gusti dipikahoyong sangkan pikiran dulur-dulur urang museur kana éta ayeuna. Hayu urang ulah ngagolakkeun patalékan-patalékan anu bakal némbongkeun bédana pamadegan anu kacida écésna, tapi sabalikna hayu urang ngedalkeun tina Firman bebeneran-bebeneran anu suci ngeunaan tuntutan hukum Allah anu ngariungkeun.”

“Para palayan urang kedah narékahan sangkan mintonkeun bebeneran ku cara anu pangmuhunghulna. Sajauh-jauhna anu mungkin, hayu sakumna nyarita hal anu sarua. Hayu wejangan-wejangan éta basajan, sarta medar perkara-perkara anu penting pisan anu gampang kaharti. Lamun sakumna palayan urang ningali perluna ngarendahkeun diri, mangka Gusti bakal tiasa damel babarengan jeung maranéhna. Ayeuna urang peryogi dirobahkeun deui, sangkan malaikat-malaikat Allah tiasa gawé babarengan jeung urang, bari nimbulkeun kesan

anu suci kana pikiran jalma-jalma anu ku urang dilayanan.

“Urang kudu ngahiji pageuh dina tali kasatuan anu sarupa jeung Kristus; mangka pagawean urang moal jadi sia-sia. Tarik dina tali anu saajar rata, sarta ulah ngantep pasulayan diasupkeun. Témbongkeun kakawasaan kabeneran anu ngahijikeun, jeung ieu bakal nganteurkeun pangaruh anu kuat kana pikiran manusa. Dina kasatuan aya kakuatan.

“Ieu lain mangsa pikeun ngangkat ka hareup perkara-perkara béda anu teu penting. Lamun aya sawatara anu tacan miboga patalina anu kuat tur hirup jeung Sang Guru, ngébréhkeun ka dunya kalemahan pangalaman Kristen maranéhna, musuh-musuh bebeneran anu ngawaskeun urang kalawan taliti bakal ngamangpaatkeun éta saoptimalna, jeung pagawean urang bakal kahambat. Mugi sakumna ngupayakeun kapeurih, sarta diajar palajaran ti Anjeunna anu lemah lembut jeung handap asor dina manah.”

Jejer perkara “nu sapopoe” henteu pantes nimbulkeun gerakan-gerakan saperti anu geus kajadian. Ku lantaran cara jejer ieu diperlakukeun ku jalma-jalma ti dua pihak dina pasualan ieu, timbul paséa, sarta hasilna karuruwetan.

“Kalakuan Dulur Larry Smith dina medalkeun hiji risalah anu ngandung panghukuman ka dulur-dulurna jeung kana kayakinan maranéhna, teu meunang pangrojong ti Allah. Jeung ka Seseupuh Prescott ku Kami rek diucapkeun, Gusti teu nempatkeun kana anjeun hiji beungbeurat ngeunaan perkara ieu.

“Kuring kasedih ngadangu yén Sepuh Daniells, sanajan terang yén aya bédana pamadegan ngeunaan ieu perkara di antara dulur-dulur urang anu mingpin, tetep ngadorong ieu perkara ka hareup, sakumaha anu geus dipigawé di sawatara tempat.

“Sababaraha sadérék urang nu séjén can dipingpin ku hikmah, sarta can nalar kalayan écés tina sabab kana akibat ngeunaan hasil tina upaya maranéhna pikeun ngadukung panempoan maranéhna ngeunaan tafsiran ‘the daily.’ Salila kaayaan ayeuna anu pinuh ku béda pamadegan ngeunaan jejer ieu masih aya, ulah dijadikeun hal anu diprominénkeun. Hayu sagala paséa eureun. Dina mangsa saperti kitu, cicing téh mangrupa kalancangan anu pangébréhna.”

“Kawajiban para abdi Allah dina mangsa ayeuna nyaéta ngawawarkeun Firman di kota-kota. Kristus sumping pikeun nyalametkeun jiwa-jiwa, sarta urang, salaku panyalur rahmat-Na, kudu maparin ka pangeusi kota-kota gedé pangaweruh ngeunaan bebeneran-Na anu nyalametkeun.” Pamflet, nomer 20, 11, 12.

Sadérék Larry Smith, anu ku anjeunna dimaksud, kacida ambekna ku kaayaan éta, sabab éta téh buku ramana, *Daniel and the Revelation*, anu ku Prescott jeung Daniells rék ditulis deui pikeun ngarobah naon anu ku anjeunna geus ditulis ngeunaan “the daily.” Sadérék Smith keur ngabéla bebeneran, kitu deui ramana. Anjeunna sababaraha kali ngawatesanan pasualan éta ku kecap-kecap, “at this time,” sarta deukeut ka tungtung anjeunna nyatakeun, “While the present condition of difference of opinion regarding this subject exists, let it not be made prominent.” Sadaya paguron luhur Adventisme anu ngajarkeun “the daily” ayeuna, ngajarkeun pamadegan satanis. Jelas pisan yén kaayaan ayeuna henteu sarua jeung kaayaan dina mangsa harita.

Generasi kadua Adventisme dimimitian dina mangsa pambarontakan taun 1888, sarta spiritualisme diteguhkeun di kalangan kapamingpinan. Kaayaan éta muka panto pikeun kamajuan panipuan-panipuan spiritualistis anu leuwih gedé, anu bakal nimbulkeun hiji kaayaan papasingan jeung pamisahan, nalika jalma-jalma dina kalungguhan anu nanggung jawab mutuskeun pikeun ngamajukeun naon baé anu sacara pribadi ku maranéhna dianggap sabagé bebeneran. Jalma-jalma saperti Daniells, Prescott, jeung Kellogg jadi lambang tina sajarah nalika Ezekiel ngaidéntifikasi naon anu ku tujuh puluh kokolot, “para kolot ti kulawarga Israil,” bakal “dipigawé dina poek, unggal jelema di kamar gambaranana? sabab maranéhna nyebut, PANGERAN henteu ningali ka urang.”

Dina éta generasi, para utusan tina amanat taun 1888 duanana kasasar dina paséa, kabingungan, jeung spiritualisme anu ngageleger ka tujuh puluh kokolot Yézkriel, anu geus ngagambarkeun brahala-brahala dina témbok bait, jeung dina témbok pikiran maranéhna. Pagawéan kaséhatan dipiceun ku sabab spiritualisme Kellogg, tapi para révisionis Adventisme Laodikia mingpin jalma-jalma anu teu diajar pikeun percaya yén aya sajenis kameunangan anu mucunghul tina kaayaan ririweuhan generasi éta. Aya sajarah anu sajarah dina mangsa Hakim-hakim, di mana kasimpulan sajarah Hakim-hakim cocog sampurna jeung mangsa ieu, sabab ayat panungtungan tina Hakim-hakim nyebutkeun:

Dina jaman-jaman éta can aya raja di Israil; unggal jalma ngalakonan naon anu bener nurutkeun paningalna sorangan. Hakim-hakim 21:25.

Urang baris nembongkeun naha sajarah Hakim-hakim téh saluyu jeung sajarah generasi kadua Adventisme sapanjang urang neraskeun runtuyan artikel ieu, tapi kudu dicatet yén, nalika nalungtik sajarah Adventisme Laodikia, sajarah anu gampang kapanggih téh geus disadiakeun ku jalma-jalma anu ngalakonan révisionisme sajarah. Sister White tangtu henteu miharep yén perkara “the daily” digadabahkeun salila sajarah éta, padahal sabenerna ngan saeutik pisan golongan lalaki anu ku anjeunna geus disebutkeun keur dipingpin ku “malaikat-malaikat anu diusir ti sawarga” nepi ka dibéré panggung umum pikeun ngamajukeun pamadegan maranéhna anu salah. Tapi ngusulkeun yén Sister White kungsi ngadukung pamanggih yén salah téh teu kunanaon lamun terus dipiara, éta téh sabalikna pisan tina naon anu anjeunna percanten.

“Dulur-dulur, minangka duta Kristus, aku ngélingaké kowé supaya waspada marang perkara-prekara sisihan iki, sing karepé nglempengaké pikiran adoh saka kayektèn. Kasalahan ora tau tanpa bebaya. Iku ora tau nyucekaké, nanging tansah nggawa kabingungan lan pasulayan. Iku tansah mbebayani. Mungsuh nduwèni pangwasa gedhé marang pikiran-pikiran sing ora dikuwatké kanthi temenan déning pandonga lan ora diteguhaké ana ing kayektèn Kitab Suci.” Testimonies, jilid 5, 292.

Urang baris neraskeun ieu ulikan dina tulisan salajengna.

“Urang teu boga waktu pikeun dipiceun. Mangsa-mangsa kasusah aya di hareupeun urang. Dunya keur kagugah ku sumanget perang. Moal lila deui adegan-adegan kasusah anu disebutkeun dina nubuatan bakal kajadian. Nubuatan dina pasal ka-sabelas Kitab Daniel geus ampir ngahontal kalengkepan pangujudna. Loba sajarah anu geus kajadian dina pangujud

nubuatan ieu bakal kajadian deui. Dina ayat ka-tilu puluh disebutkeun hiji kakawasaan anu ‘bakal kasedih, tuluy balik deui, sarta ngabogaan amarah ngalawan perjangjian suci: kitu anjeunna bakal ngalakukeun; malahan anjeunna bakal balik deui, sarta bakal ngarti jeung maranéhanana anu ninggalkeun perjangjian suci. Jeung balad perang bakal nangtung di pihakna, sarta maranéhanana bakal ngotoran tempat suci kakuatan, sarta bakal nyabut kurban sapopoé, sarta maranéhanana bakal nempatkeun kajijikeun anu nyababkeun karuksakan. Jeung jalma-jalma anu ngalakukeun kajahatan ngalawan perjangjian bakal disasabkeun ku anjeunna ku cara pangresep; tapi jalma-jalma anu nyaho ka Allahna bakal kuat, sarta bakal ngalakukeun hal-hal anu gagah. Jeung jalma-jalma anu ngarti di antara rahayat bakal ngajar loba jelema: sanajan kitu maranéhanana bakal tumpur ku pedang, ku seuneu, ku panawanan, jeung ku rampasan, salila loba poé. Ayeuna nalika maranéhanana tumpur, maranéhanana bakal dipaparin pitulung saeutik; tapi loba anu bakal ngagabung ka maranéhanana kalawan cara pangresep. Jeung sawatara ti antara jalma-jalma anu ngarti bakal tumpur, pikeun nguji maranéhanana, jeung pikeun nyucikeun, jeung pikeun ngajadikeun maranéhanana bodas, nepi ka mangsa ahir: sabab éta kénéh pikeun hiji mangsa anu geus ditangtukeun. Jeung raja éta bakal ngalakukeun nurutkeun kahayangna sorangan; sarta anjeunna bakal ngangkat dirina, jeung ngamulyakeun dirina saluhureun unggal allah, sarta bakal nyarita hal-hal anu matak héran ngalawan Allahna sagala allah, sarta bakal hasil nepi ka amarah éta réngsé; sabab anu geus ditangtukeun pasti bakal kajadian.’ Daniel 11:30–36.”

“Kaayaan-kaayaan anu sarupa jeung anu dipedar dina ieu kecap-kecap bakal kajadian. Urang ningali bukti yén Iblis keur gancang ngarebut pangawasa kana pikiran manusa anu teu boga kasieun ka Allah di hareupeun maranéhna. Mugi sakumna jalma maca jeung ngartos kana nubuat-nubuat dina ieu kitab, sabab urang ayeuna keur asup kana mangsa kasusah anu geus diucapkeun:”

“Jeung dina mangsa eta Mikhael bakal ngadeg, pangéran agung anu nangtung pikeun anak-anak bangsamu; sarta bakal aya mangsa kasusah, anu can kungsi aya ti saprak aya hiji bangsa nepi ka mangsa éta kénéh; sarta dina mangsa éta bangsamu bakal dipaparin salamet, nyaéta unggal jelema anu kapanggih kaserat dina kitab. Jeung loba ti antara maranéhna anu saré dina lebu taneuh bakal hudang, sawatara kana hirup langgeng, jeung sawatara kana kahinaan jeung hinaan langgeng. Jeung maranéhna anu wijaksana bakal ngagenclang saperti caangna cakrawala; jeung maranéhna anu mawa loba jalma kana kabeneran saperti béntang-béntang salalawasna jeung salalanggengna. Tapi maneh, he Daniel, tutup ieu kecap-kecap, jeung segel kitab ieu, nepi ka mangsa ahir: loba anu bakal bulak-balik, jeung pangaweruh bakal nambahan.’ Daniel 12:1–4.” Manuscript Releases, nomer 13, 394.